చేపలు

వక్కలంక పద్మావతి

ఆ రోజు ఉదయం నుంచే వర్షం కురవటం మొదలయ్యింది అప్పటివరకు ముడుచుకుని పడుకున్న జానయ్య ఉన్నట్టుండి లేచి తనవలను పొడుగాటి వెదురు కర్రను బయటకి తీసాడు

గూట్లో చుట్టిపెట్టిన ప్లాస్టిక్ వైరును తీసి పొడుగ్గా చిక్కు విడదీసి, ఒక మొదలు కర్రకు చివరున్న మేకుకి చుట్టి, మిగతాది ఓ బెత్తెడం వెడల్పున్న చెక్క ముక్కకి చుట్టి సంచిలో పడేసి సంచిని కర్రకి తగిలించి గోడవారగా నిలబెట్టాడు

జానయ్య చర్యల్ని గమనిస్తున్న తల్లి ఇక వూరుకోలేక పోయింది

ఓరి జానయ్యా! నీకు దెయ్యమేదో పట్టినట్టున్నాది ఓ పక్క వాన జోరుమని కురుత్తుంటే సేపలు పడతా సేపలు పడతానని 'యీ రంగమాడతన్నావ్ నీకేటి మతిగాని పోలేదు గందా' అంది

తల్లి మాటలకి జానయ్య నవ్వుకున్నాడు

'దీనికేటి తెలుస్తది తన యవ్వారం తను పట్టేది సేపలు కాదు, సేపలాంటి పిల్ల సీతని ఇయాల ఏటొడ్డు కొత్తానని మాటిచ్చింది పైగా పొద్దేల అయ్యేదాకా నాతోనే వూసులు చెప్తానని ఆశ పెట్టినాది ఈ యిషయం దీనికెట్టా చెప్పాలంట పిచ్చి నా తల్లి' అనుకున్నాడు మనసులో

పైకి మాత్రం, అదికాదెహె, యీయాల గౌరయ్య గాడి బాబి సంతకెల్తన్నారు అళ్ళులేకపోతే ఎట్టో సేపలన్నీ మనియ్యోచే, సందెల టౌనెట్టికెల్లి అమ్మితే డబ్బులు బాగా ముడతయ్ అంటూ తల్లి సమాధానం కోసం కూడా చూడకుండా గబగబ జల్లిబుట్ట చంకలో పెట్టుకుని, వెదురు కర్ర భుజాన తగిలించుకుని గుడిసెలోంచి బయటకు నడిచాడు

ఏటికొడ్డుకి వెళ్ళేసరికి అక్కడ సీత ఎదురు చూస్తూ కనిపించింది ఆమెను చూడగానే అతని మనసు ఆనందంతో ఉక్కిరి బిక్కిరయింది గుండెల్లో ఒకలాంటి గుబులు రెండంగల్లో సీతని చేరుకుని రెండుచేతుల్తో ఆమెను బలంగా చుట్టేసి ఎదకు హత్తుకోవాలని, నిలువెల్లా ముద్దాడాలని ఎన్నో వూహించేశాడు అరక్షణంలో

ఆమెకు కాస్త దూరంగా ఒకరిద్దరు ఆడవాళ్ళు బట్టలుతుకుతూ కనిపించటంతో తన ఆలోచనలకు అప్పటికి ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టాడు

సీత అతన్ని క్రీగంట చూసి నవ్వింది ఆ నవ్వుకి జానయ్య గుండె జల్లుమంది ఆత్రంగా వెళ్ళి పక్కనే ఉన్న రాయిమీద కూర్చోబోయాడు

చివుక్కున తలతిప్పి, అతన్ని తీక్షణంగా చూస్తూ ఏటా దూకుడు కాసంత దూరంగా కూకో! అవతల ఎరిగినోళ్ళున్నారు అంది సీత

ఆ మాటలు అతని ఆవేశపు పొంగుమీద బురదనీళ్ళు చల్లినట్లయ్యింది

ఓరి, నీయవ్వ అళ్ళున్నారు యీళ్ళున్నా-రంటావనే గదే ఇన్నాళ్ళూ ఆగింది ఇకనావల్ల కాదెహె అంటూ జల్లి పక్కనపెట్టి వెదురుకర్ర క్రిందపెట్టాడు

అతనికేం తోచటంలేదు రాతిక్రింద కొద్దిగామట్టిని వేలితో గుచ్చి పైకితీసి, మట్టిలో ముడుచుకు పడుకున్న లావుపాటి ఎర్రలను బైటకి లాగాడు బైటపడ్డ ఎర్రలు ఒళ్ళంతా విరుచుకుని గట్టిగా వూపిరి పీల్చుకుని పెదకొండ చిలువల్లా అక్కడనుంచి సాగిపోవటం గమనించిన జానయ్య తపుక్కున నొక్కి కర్రచివర సూదికేసి గుచ్చేశాడు శిక్ష విదిస్తున్నట్టు

బాధతో విలవిల్లాడిన ఎర్రలన్నీ చచ్చి వ్రేలాడ పోయాయి మెల్లగా నీళ్ళల్లోకి దించేశాడు వాటిని జానయ్య

అలవాటైన చర్యగా ఆ పనులు చేస్తున్నాడే గానీ జానయ్య మనసంతా సీతమీదే వుంది విసుగ్గా అవతల బట్టలుతుకుతున్న వాళ్ళని చూస్తునే వున్నాడు ఇష్షో ఇష్షో అంటూ వాళ్ళు చేసే శబ్దం లయబద్ధంగా రాతిమీద బట్టలుతికే చప్పుడు అతన్ని మరింత రెచ్చగొడుతున్నాయి

సీత చాటుగా నవ్వుకుంది ఆమె చేపలు పట్టటానికి కూర్చుని గంటపైనే కావస్తుంది ఆమె తండ్రి తెల్లారగట్టే ఏటిలో తిరి అమర్చి వెళ్ళాడు రెండు మూడు గంటలు చూసి దాన్ని తిరగేసి చేపలన్నీ తట్టలోకి ఎత్తమని సీతకి చెప్పి మరి వెళ్ళాడు

కానీ జానయ్య వూసులోపడి సీత ఆ విషయమే మర్చిపోయింది అతన్ని చూస్తే చాలు ఆమె మనసు మనసులోనే వుండదు క్రీగంట అతన్ని చూస్తూ ఆలోచిస్తుంది

'మడిసిని సూత్తే చాలు ఆది సేతులూరుకోవు పొద్దస్తమానూ ఏటేటో సెప్తుంటాడు తల్చుకుంటే వొళ్ళంతా పులకరిస్తుంది అనుకుంటున్న సీత కళ్ళు అదోలాటి మెరుపు సంతరించుకుని బుగ్గలు ఎరుపెక్కి, నల్లరాయిలా మెరిశాయి

జానయ్య వర్షం చినుకుల్లో తడుస్తూ దూరంగా ఒంటరిగా కూర్చోటం ఆమెకి అయిష్టంగానే వుంది కానీ అవతల బట్టలుతికే ఆడవాళ్ళు చూస్తున్నారనే బిడియం— అతన్ని దూరంగా వుంచేలా చేసింది

అలా ఓ పావుగంట గడిచింది

బట్ట లుతకడం కాగానే వాళ్ళంతా మూటలు తలమీద పెట్టుకుని వెళ్ళిపోవడానికి ఉద్యుక్తులవటం చూసి ఇద్దరి మనసులూ చల్లబడ్డాయి

వాళ్ళలా వెళ్ళిపోవటం ఆలస్యం చేతి కర్ర అవతల పడేసి ఆమె తాటాకు గొడుగులోకి ఛెంగున దూకాడు జానయ్య

అతని స్పర్శ వెచ్చగా తగిలి ఒళ్ళంతా మత్తుగా అనిపించింది సీతకి జానయ్య సీత కళ్ళల్లోకి చూస్తూ, ఎడమ చేత్తో ఆమె నడుమును అదిమి చుట్టేశాడు

అతని కౌగిట్లో గువ్వలా ఇమిడిపోయిన సీతకి కాలం తెలియ లేదు ఎంతోసేపలా ఉండిపోయిందో కానీ, ఉన్నట్టుండి పెద్ద కేక పెట్టింది కొంప మునిగిపోయింది మావోయ్ అంటూ!

ఏటి! దెయ్యం పట్టినట్టు ఆ అరుపు మునిగేది కొంపకాదు మనిద్దరం మునగాల సొర్గంలో అన్నాడు ఆమె చిగురు చెంపమీద చిటికెన వేలితో మీటుతూ

అయ్యో! సరసాలాడకు మావా! మా అయ్య ఏట్లో తిరి బైటికి తీసి సేపలు గంపలో కెత్తి కల్లి టౌకుమారకెట్లో అమ్మి సొమ్ము తెమ్మన్నాడు నీ వూసులో పడి ఆ పనే మర్చిపోయాను అంది కంగారు-పడుతూ

జానయ్యకు అదేం విన్పించటం లేదు ఆమె కళ్ళల్లో అందం, అమాంతం తాగేశేలా చూస్తున్నాడు

అతని దోరణికి వళ్ళు మండిపోతుంది సీతకి అతని వీపుమీద ఒక్కటి చరిచింది

ఉలిక్కిపడి ఈ లోకంలోకి వచ్చి పడ్డాడతను

ఛీ! ఎదవగోల పండగపూట కూడా పాత మొగుడే అని, ఏటే సీతా! సేపలు, సేపలు, సేపలంటావూ! అయన్నీ అమ్మితే ఎంతొస్తాదో చెప్పెహె! నేనిస్తా! అన్నాడు మీసం మెలేస్తూ

నీ మాటలు, ఇవిగో ఈ ఏట్లో నీళ్ళు లాగానే కొట్టుకు పోతాయి ముందా తిరి తీసి సేపలు తట్టలో ఎయ్యి తర్వాత సూస్తా నీ కత' అంది కళ్ళు చికిలిస్తూ

జానయ్య నీళ్ళలోకి దిగి, తిరి నాలుగు వైపులా నట్టు విడదీసి దాన్ని మెల్లగా ఒడ్డుకి తీసుకొచ్చి వెల్లికిలా తిప్పాడు అలా తిప్పు తున్నప్పుడు ఓ మూలకట్టు వూడిపోయి సగం చేపలు జల్లీలోంచి టింగు టింగున నీళ్ళలోకి దూకేశాయి పరవశంతో

తీరా గంపలోకి చూస్తే సగానికి కూడా లేవు చేపలు

వర్షం పెద్దదయింది ఎత గంప నెత్తిన పెట్టుకుని పక్కనున్న మామిడితోపులోకి పరుగు తీసింది జానయ్య తన సరంజామా అక్కడే వదిలి తాటాకు గొడుగుతో ఎత వెంట పరుగు తీశాడు

ఇద్దరూ మామిడితోపుకి తూర్పు వేపున మోటారు కోసం వేసిన షెడ్డు కిందికి చేరారు

ఒళ్ళంతా తడిసి ఎత మెరుస్తోంది ఆమె అందాన్ని కరువుతీరా కళ్ళారా చూస్తూ మైమరచిపోతున్నాడు జానయ్య

ఆ వర్షంలో మామిడిచెట్లన్నీ ఏదో నేరం చేసినట్లు నిలబడి శిక్ష అనుభవిస్తున్నాయి ఆకాశం వుండుండి ఉరుముతోంది షెడ్లో ఇంజను అంత క్రితం పంకూ పని చేసిందేమో వేడిగా ఆవిరి చిమ్ముతోంది

దాని పక్కనే వున్న తట్టలో చేపలు తమకేదో విపత్తు సంభవించినట్టుగా భయంతో క్షణక్షణానికీ బిగుసుకు పోతున్నాయి

అలా రెండు గంటలు విసుగు లేకుండా ఆకాశం వర్షించి అలసిపోయినట్టుగా తెరిపిచ్చింది

అయ్యో! ఇంత బేగే ఎలిసి పోయిందేటి వాన ఇంకాసేపు కురిస్తే ఏటో నష్టం నీ కళ్ళల్లోకి సూత్తా కూసోవచ్చు అన్నాడు కొంటెగా ఆమెను చూస్తూ

మనువాడకుండా ఏసాలేయకి మా అయ్యతో చెప్పి లగ్గాలెట్టించుకో అంది

అతనేదో అనబోయేంతలో మళ్ళా కెవ్వున అరచినంత పని చేసింది ఎత

ఉలిక్కిపడ్డాడు జానయ్య ఈమాలి ఏటయ్యిందంటే అంటూ పక్కకొచ్చి కూర్చున్నాడు

చేపల తట్ట ఇవతలకి లాగి ఏటయ్యిందంటా వేటి మావా! నా యావలో పడి ఈటి మొహం సూడలేదు సచ్చిపోయాయి మా అయ్య నా పెళ్ళి చేసేత్తాడు ఓరి దేవుడో! అంటూ సన్నగా రాగం తీయటం మొదలుపెట్టింది ఎత

జానయ్య చేపలు చేతిలోకి తీసుకుని చూశాడు

ఇందాక సేపలికి డబ్బులిత్తా నన్నావుగా మావా! ఇప్పుడియ్యి సేపలు ఏటో పారేసి మా అయ్యకి సేపలమ్మి డబ్బులు తెచ్చానని చెప్తాను అంది

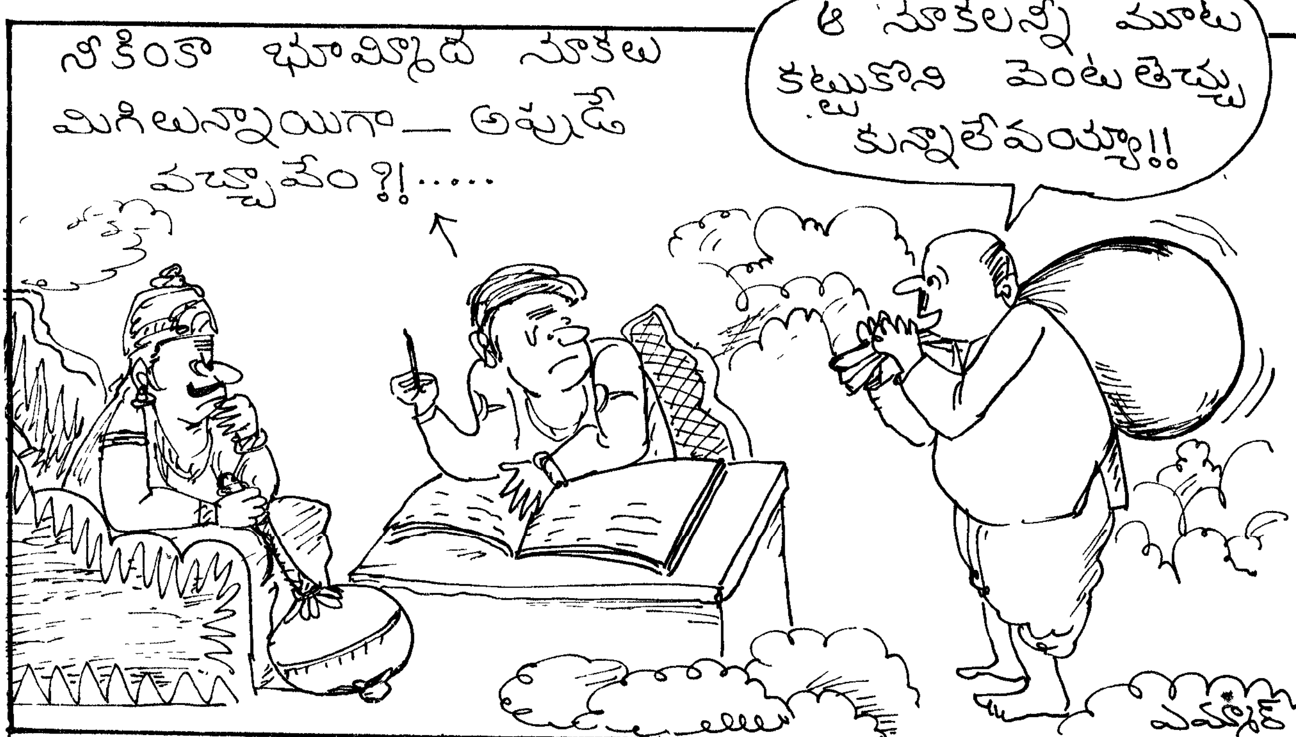

గుటకలు మింగాడు జానయ్య ఓర్నీ ఏదో నిన్ను ఒంటిగా చూసిన మైకంలో డబ్బు లిత్తానన్నాను గానీ, నాకాడెక్కడియ్యో అన్ని డబ్బులు అన్నాడు

ఓరి, ఎదవ సచ్చినోడా! పేమ పేమ అని ఎర్రిదాన్ని సేశావు ఏయేయో మాటలు చెప్పావు ఇప్పుడు నా గతేంటి సెప్పు అంటూ గొడవ చేసింది సీత

ఆమె ఏడుపు భరించలేక చెవులు గట్టిగా మూసుకున్నాడు చేతులు ఇవతలికి తీస్తే చాలు నీ జిమ్మడ, నిన్ను ఏట్లో తగలయ్య అంటూ ఏవేవో తిట్లు వినిపిస్తున్నాయి ఆ తిట్లు వినలేక ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని అన్నాడు

ఈ చేపలన్నీ అమ్మి సొమ్ము చేసివ్వకపోతే ఈ జానయ్య మీసం గొరిగించేసుకో పద నాతోరా అంటూ తోపులోంచి టౌన్ వైపుకు దారి తీశారిద్దరూ!

*   *   *   *

చేపల మార్కెట్లో రద్దీ అంతగా లేదు అప్పటికి టైము పదకొండు దాటిపోయింది

సీత దిగులు పడిపోయింది ఆ సమయంలో వచ్చినందుకు దానికి తోడు చచ్చి బిగుసుకున్న చేపలు తనని వెక్కిరిస్తున్నట్టని పించాయి ఆమెకు

ఆమె కళ్ళలో భయాన్ని గమనించిన జానయ్య నవ్వుకున్నాడు పట్నంలో అమ్మకానికి వేళాపాళా వుండదనీ, ఏ హోటలు వాళ్ళో, పార్టీలు చేసుకునే వాళ్ళో ఎవరో ఒకరు వస్తూనే వుంటారని ఆమెకు నచ్చ చెప్పాడు

ఇంతలో ఎవరో ముసలాయన వచ్చాడు

ఒక చేపని తీసి చేత్తో పట్టుకుని, శంకులు విచ్చి చూసి, ఇవి చచ్చి చాలా సేపైనట్టున్నాయి మొప్పలు తెల్లగా అయిపోయాయి రుచి వుండవు అనుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు

చేపలు

సీత నెత్తిమీద చేతులు పెట్టుకుని కూర్చుంది పుసూరుమంటూ

నువ్వేం దిగులు పడమాకే ఇప్పుడే వత్తాను సూత్తుండు అంటూ వేగంగా వెళ్ళాడు బైటకి జానయ్య

ఈడి జిమ్మడ అటునుంచి అటే చెక్కేయడు గందా! అనుకుంది సీత

పది నిముషాల్లో తిరిగొచ్చాడు జానయ్య అతని చేతిలో ఏవో రెండు పొట్లా లుండటం గమనించి ఏటి మావా అయ్యి? అని అడిగింది

ఆమెకు సమాదానం చెప్పకుండా, చిన్న బకెట్‌లో నీళ్ళు తెచ్చి దాన్లో ఒక పొట్లాం విప్పి సబ్బుపొడి నీళ్ళలో పోసి కలియ బెట్టాడు నురగ తయారయ్యింది ఒక్కో చేపని తీసి బక్కెట్లో ముంచి అయిదు నిముషాలాగి బైటికి తీసి గచ్చుమీద పరిచాడు

ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు ఇంతయ్యాయి సీతకి

రెండో పొట్లాం కూడా విప్పి పక్కన పెట్టాడు అది ఎర్రటి ముద్దలా వుంది

ఏటిమావా అది? సంభ్రమంగా అందిసీత

మేకపోతు నెత్తురే! కొద్దిగా గడ్డ కట్టిందిలే-గానీ, ఇదిగో ఇలా దీన్ని వేలికి అద్దుకుని, సేపలన్నిటికి మొప్పలు విడదీసి లోపల రాయి అప్పుడు సూడు, ఈటి తడాఖా! అన్నాడు

రెండు నిముషాల్లో ఆ పని పూర్తయింది ఇప్పుడు చేపలన్నీ మొప్పలు ఎర్రగా రక్తం ప్రవహిస్తున్నట్టు తాజాగా వున్నాయి

మావ చానా తెలివిగల్లోడే అంది మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ

గట్టిగా నవ్వేశాడతను ఓసి, యెర్రిమొగవా! మనబోటోళ్ళకి బతుకు తెరువే కష్టంగా వుంటే మోసం దగా అంటూ కూచుంటే బువ్వెట్టా వస్తాదే! చిన్న సేపల్ని పెద్ద సేపలు తినటంలా! ఒకర్ని ఒకరు మోసం చేసుకోటం లోక సహజం లే, లే! ఎదవాలో చన్లా, నువ్వూ అన్నాడు

సీత అతని కళ్ళల్లోకి చూస్తూ, మావా! మనకి లగ్గ మెట్టేయమని మా అయ్యతో సెప్పేస్తానియ్యాల అంది

సెప్పు, సెప్పు ఆలిస్యంఅయితే ఒడ్డున పడ్డ సేప మాదిరి కొట్టుకు సచ్చిపోద్ది నా పాణం అన్నాడు జాలిగా

సీత నవ్వేసింది చిత్రంగా

ఇంతలో ఇద్దరు ముగ్గురు తాజావి చేపల కోసం వచ్చారు

తాజా సేపలు, ఏటి సేపలు బాబూ! అయిసులో పెట్టినియ్యి కాదు రండి, రండి అంది

వాళ్ళు వచ్చినంత హడావుడిగా బరువు ఆదీ చూసుకుని పది కిలోలకి డబ్బులిచ్చి వెళ్ళిపోయారు

సీత ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు

తండ్రితో శాపనార్థాల పోరు తప్పినందుకు సంబరంగా వుందామెకి

మరో అరగంటకి తట్టలో చేపలన్ని అమ్ముడై పోయాయి

మొనగాడిలా మీసం మెలేస్తూ చూశాడు జానయ్య ఆమెని ఏటీ ఇప్పుడు సెప్పు నే నేంటో, నా కతేంటో అర్థమైందా! అన్నాడు

సీత అతనికి దగ్గరగా జరిగి, అర్థమైంది కానీ మావా ఇలా సేయటం మోసం కాదూ! అంది అమాయకంగా □